

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0794
4	Work Number	R 2603
5	Page No (From... To)	1 to 12
6	Name of the Work	KALAPURNO DAYA KATHA SUTRA SISIMILIKA
7	Subject	KALAPURNO

B
794
~~795~~

TEL. R.
26028
2603

A. 2603

శ్రీ

కళాపూర్ణోదయ కథా సూత్ర సిసమాలిక.

By కళాపూర్ణోదయ కథా సూత్ర సిసమాలిక

Kalāpūrṇōdaya Kāṭhā sūtra sisamālīka.

By Tadanamalla Venkata Krishna Rao.

Restored from the Library Ms. D. 3110
in the year 1965-66.

Copied by.

T. Sreedhara Murthy,
Telugu Pandit.

6-1-66.

R. 2603

B. 795

శ్రీమంత్రి తెలంగాణకుండు సూర్యపూర్ణి

శ్రీమంత్రి గళాపూర్ణిదంతుము కుంజు

సం. భారతి. పుట 182. 1897

అనుకూలముగా ఉండవలయును

అనుకూలముగా ఉండవలయును

తెలంగాణకుండు సూర్యపూర్ణి

అనుకూలముగా ఉండవలయును

శ్రీమంత్రి కవి అవేదిక వేలావము

అనుకూలముగా ఉండవలయును

విజయవాడ పూర్ణిదంతుము

అనుకూలముగా ఉండవలయును

అనుకూలముగా ఉండవలయును

శ్రీమంత్రి కవి అవేదిక వేలావము

అనుకూలముగా ఉండవలయును

1899

శ్రీ భారతదేవి సిరిపుత్రకుని గూడి

కేళవనంబున గ్రీడసల్లు

మణిమంతుస్తంభంబు మధ్యమంబున గల్లు

జలజాకరము పొంత మెలగుచుండ

జూరించునెడ బుసోకున మణితంబు

జానరించి బాధచే ముగియంత

జాలయల నెపమున మొగము త్రిప్పుక సతి

పవళంప నప్పుడప్పుద్యజుండు

జలమధ్యమణిమంతుస్తంభంబు పొంతను

గన్నట్టనట్టి యుక్కాంతముఖము

గనుగొని నికటస్థ కాంచనపంజరం

తస్థిత శుకివదనంబు జూచి

కథ తెప్పి యాడెను గాసారమనుపురి

నుదయించె మును గళాపూర్ణి దనగ

నాకడు మణిస్తంభు యొనరు మాతయు సుము

భాసత్తి తంత్రియై యున స్వభావ

సిద్ధదత్తములైన సింగిణి మణియును

సింగిణి కొలలు చెలవువయసు

దానంది యాచరికి దను జయింపగ వచ్చు

ధీరబాహు మాత్యు బాణియై

రాజు మదాశయు రమణియా రూపాను

భూతిని భృత్యుగా బాసగ నేల

అన్యకాజన్యల నందలి గెల్తెన-

న్యాటకు సతి నవ్వ మరియు నతడు
నల్లినవకౌముది యను సతి గాంధర్వ-

విధి, చెండ్లి యయ్యె నవ్విధము, డెల్పు
నాసతి తిరిగిన నట భుజంబున, గంఠ

ముప గూహనము చేసి ముద్దు గాన, గ
నాలుగు ముఖముల నధరంబు చుంబించి

దంతక్షత మొనర్చి, దలారు, బాణి
మొగము లవ్వల, ధ్రోణ, మున్నటి భుజబంధ

మెడలంప, జనుదోయి నడుము సొబగు
వీక్షించి నాకుకూచు పెట్ట, దిముఖాస్వాద-

నమునకై మరియును నాస చెండి
మరియును జుంబింప మన్నించి భారతి

యవ్వతరథ సెప్పు మన్న నతడు
నంగదేశంబున నలరెడు త్రముక కం-

లోత్తర పురమున నుండి సత్వ-
దాత్ము, డన్మంత్రితోడలర మదాశయు,

డప్పు డప్పురి చుట్టు, నల సువర్ణ
వరణంబు గట్టించి, వనితయకా రూపాను-

భూతియు, దాను సంపూర్ణ ప్రీతి,
బరిచర్య నేయంగ, మణివిలీకన మహి-

మాతి శయంబున మధుర లాల-

స యను పుత్రిక పుట్టు సరణి గన్గొని మదా-

శంకు పులహిత లయి చనువు వడయు,

బ్రుథమాగముండును మరి ద్వితీయ దృతీయ

తేర్చాగముల దాని చర్య, జూచి

తమ కరంబులచేత దాని సంస్పర్శించి

సంతసింపుచు నుండ సరవి నందు

నొకని యుద్ధతి, జూచి యుర్విగు, కలకారి

దూరంగతుల, చేసి వారి యుద్ధపు-

చే నిర్మాతంబో పసిడి సాల మెడలంచి

సకుటుంబముగ మదాశయుని త్రొల

నత, ఉంగదేశంబునందేగుచు స్వర్ణ-

కలశద్వయ మెదుర్చు, గనుచు మధ్య-

దేశంబున వసింప, దివిరి యారాజ స-

నేవ లేమిని పుత్రి నేదదేర-

కున్న, గ్రమ్మరి త్రముతోత్తరపురి కేగి

రాజు సేవింపుట రమణి చేరి

నంత నక్కన్నియు యతనిన వరియించి

యథానవకౌముది నంటియుండె

నని చెప్ప నవ్వాణి నగుచు నింతయు నన్న-

దేయ వక్తన మని తెలియు దతిశ-

యెక్కిచే ననుచును నొకవింత మణితంబు,

జేయ నాధ్వని విని చిలుక దాని

వల్లింబు చుండంగ వాసవులలో గూడి
 వాణీను సేవకై వచ్చినట్టి
 రంభ యాకర్ణించి రహిఁ జెల్గు నడిగిన
 నీ వ్యుత్తమంతయు మువ్వ పెట్టిట్లు-
 తఱి వాణీ కుపితయై దాసివి గమ్మని
 శపియించి నుకె, రంభ చాటు ననుచు.
 గనియుచున్ ధాతయుఁ గని యిది భావికా-
 లంబున నంత చెలంగఁ గలదు
 ఇది పల్కవారలు పదివేల వర్ణముల్
 పుతమి నుండురు పౌత్ర పుత్ర శాన్య-
 ధనంబుతులై మఱి యనఁముఁ గళాపూర్ణ
 వరియించి చుటకయు వరలు ననుచు
 నాశీర్వదించిన నా నుకె ద్వాదశఁ
 గలభాషిణి యనంగఁ గలరె నటుని-
 పుత్రికయై యిది పురబహిర్వనమున
 నుయ్యల యూగుచు నున్నవేళ
 నూర్ధ్వ ప్రసృతమైన యుగ్మత పడకాంతిఁ
 జూచుచు నరుడెంచు సురమునియును
 మణి కంధరుండను వతాని శిష్యుండును
 దేవకన్యలరెల్లఁ దెలువ పడము
 సొచుచున్నదనంగ సంయమి వారలఁ
 దలదన్నుటకు నీది దాచె ననియె

నిది సమయంబున నేతెంచు రంభ తా-
 విని మౌనిఁ గనుఁగొని యును మద్యం
 సౌందర్యమునకును సరి తేమి గాదె! యీ
 నలకూబరుఁడు నన్నుఁ గలంబు నెప్పుడు
 నట్టి నన్ను జయింప నలచియె! మానున-
 కన్యకలకు రూప కరిమ చేత
 ననుటకుఁ గుపితయై ముని విూకుఁ దుల్పవతా
 మిథునంబుచే బాధ మిగులఁ గల్గు-
 నని పల్క పుడమికి నరుదేరఁ గన్గొని
 కలభాషిణియు వతానిఁ గాంచి పిదప
 నలంబుక్కు మిథునంబు పలుకుల నది పల్క
 నంబుత తత్సరములు నవనెయందు
 వసియింప వలంబుటఁ బలుకంగరాదను
 రంభాక్తి విని యింతి రమ్యమైన
 యుక్తఁ డినుకొరిగ నమ్మనిఁ బ్రార్థింప
 నది యట్టిదియె కాన నలుల! పల్క
 ననుటయు వారల యుక్త ధా ప్రస్తారఁ-
 హేతువైనను బలుఁ డింతి చాలు
 నన వారలరువురు నప్పుడ యుదయించు-
 రవిపొంత తెలమబ్బు రాణ ముగుట
 గని ధాత్య భారతులను దల్పు వచ్చుట
 గళరవ మట్టిది గా నానర్చు

హేతువుచే గల్గె నిపుడని పఱున

నారదుతాడను నరిగి కృష్ణు

భవనంబుఁ దూకుచా బహిరంగకణంబున

నున్న గంధర్వు చేనున్న మఱిని-

వేణును ధరియించి విష్ణు శుద్ధాంతంబు-

నకుఁ జేరి మునితాడ నాటగబ్బ-

ములు నేర్చె గాంధర్వు మొగి నారదునిచేత

నిష్ఠురకాపమునందు నెఱుఁగెనంబు

వరముగాఁ గాని యుక్త వరసుతుఁ గలయంగఁ

గోరుచుఁ దఱివేసి యవారిచేత

మలయు తాపున నుండె మఱి ముని నిష్కంఠుడౌ

మణి కంధరుండును మారమణుని

దండకస్తుతిచేతఁ దనరంగ మెప్పించి

మణిహార మంది యవత్కానియాజ్ఞఁ

దనవేణఁ గాని పృథ్వి ఘనతీర్థయాత్రాంత-

మున నసంతప్రరంబు పెనుకఁ బుట్టి-

మమున నుండు తపోవనమునను ఘోరమకా తమకా

తపముఁ జేయించునుండఁ దలఁకి యుండ్రుఁ

డది విఘ్న మొనరింప నలరంభ నంపుట

విని నందసారామవేది నున్న

చిలుక యొక్కటి వచ్చి చెటవ నిల్చినయట్టి

దావరకావనమునఁ దనరునపుడు

శారదాపీఠాభ్య సత్పురి నివసించు

వాణి పూజకుఁ దయ వరల పిదప

మామూరి లానుండు మహిత దత్తాత్రేయ-

ముని యనుగ్రహమున మును స్వభావ-

సిద్ధుఁ డ(ప్రభుత్వ) యును దపసిద్ధికి యాశార-

దాపీఠపురిచేతఁ దనరిన కత-

తాళదర్శు జలంబుఁ దనశక్తి బంధించి

తపముఁ జేయించునున్న తద్యహిని సు-

గాత్రియ న్పుత్రికఁ గతురూపవతి నాకృ

శాతేనుఁ దన నాపు బాలకునకు-

నిచ్చి దానిల్లంట్లు మిడియన్న నాతఁడు

నిజ సతి యకావన నియతీకాతకుఁ

బుత్తులఁ గనకుండఁ బాండె శారదచేత

వర మట్టుల సుగాత్రి వంశకరునిఁ

బడయంగ వరమంద బ్రరువడి వారలు

నన్యన్య జ్ఞాన మైనట్టి వరము

లందుటఁ గుపితలై యాశత తాళద-

ర్శు సరంబునంబుడఁ గాంత నాకృ

మకరంబు తా మ్రింగి మఱి తీరమునఁ గ్రుక్క

నది సుఖమునా సత్తి యనెడుపేరు

వహియించి యుట సింహవాహన యన నాపు

నాకదుర్గకుడి నుండె నుచిద భర్త-

యైన శాతినూడు నా సకంబునఁ దప-

మమరఁ జేయుచు నున్న యా స్వభావ-

సిద్ధుచే నాకకత్తి, సింహపుటెకిరింత

మణి యొక్కటియు నంది, మహాదనుగ్ర

హముచే మణిస్తంభుఁడనుపేరు వహించి

సింహపుటెకిరింతచేత సింహ

వాహనాదుర్లచే వరమంది యారద్య-

జ్ఞీయు యారద్రవణంబు దొరతనంబు

బుడయుటకై యొక్క భామిని నడిశంకు

సౌందర్యవతియును సర్వనాన-

వతిని నాదుర్లకు బుత యొసంగుటకయి

తన యారద్యజ్ఞిచే ద్వాపరవతిని

గలభాషిణి వసింపఁ గని యుట కరుడెంచి

మణి కంధరుని వృత్త మంతఁ బుటకఁ

జుటకంబు సరియనఁ జేబవ యప్పుడు నమ్మి

యతని పటలచేత నాత్మహితము

సిద్ధిపొందెడు బుత యప్పుడు రంభ

యటకేగ నలకూబరాఖ్యఁడెచట

నున్నవాడన నతఁ డాగి నత్తపోవన-

వెలంత కంఠారంబు పొంతనున్న-

వాడని పటకుట వారిజ గంధియ-

ప్పుడు వానిఁ గూడుట కొప్పు సమయ-

మగుటఁ దా నటకేగు మదిచేత మణిబంధు

బ్రాహ్మింప నిజ సిద్ధిఁ బడయుట కది

యనుగుణంబై యుంట నయ్యమ నిజ సింహ-

వాహనంబున వెనక వరటనట్లు

చేసి కౌన్బువుచా సిద్ధ మార్గంబున

రంభా సఖులఁ జూచి రంభ యెందుఁ

గటదని యుడిగినఁ గూక వారట నపు

డల మణి కంధరుఁ డామృతాక్షి-

తో రమియింపుచాఁ డాయ్యుట నలకూబ

(రుని ప్రేమాది) యంతచే మన మొసంగ-

కుండుటఁ గి కురించి మొండగు నిజతపో-

బలముచే నతని రూపమర నాంది

? (యచ్చటనున్న) టలవారు గనియుంట

నలకూబరుని గూడి నాడి కుంజ-

మున నున్న దనుటయుఁ బావక యొకిరింత

వెనుకకుఁ దిరుగుట వెలయ నరసి

సింహ వాహన దుర్లఁ జేరించి యాసతి

పువ్వుల గానితేరఁ బావ్యటయును

నత్తన్విఁ గనుఁగొని యుట సుముఖాసక్తి

నిన్నఁ జంపుటకున్ బుటకుఁ దెచ్చె

నితఁడని పటకి యన్నీరజాక్షికి నందుఁ

గల నెలాస్తంభంబుఁ గానుపించి

యందుల అపిఁ జూప నయ్యమ భయమందఁ

దాను గాచెద నని తనర నాడువు-

నంతకు మణిబంధుఁ డరుదెంచె యుక్కన్యఁ

దెగఁత్రేయఁ జూచెనఁ దెంపుతోడ

నా సుముఖాసక్తి యాతనిఁ గని యున్న-

వారి వివాదదురాంబు వనిత నతికి-

తేని యన్నను ప్రేయఁ దెంపుచేసిన నిజ-

కార్య సౌరవమునఁ గరుణ యుడిసి

యంత నా జతిభయము నాదుర్లఁ గనుఁ జూచి

నా మాట సత్యవతా నటుల డినిఁ

గావుమం చడ్డముగా నిజ మస్త్రకం-

బడ్డఁ దానిఁ దెగఁత్రేసి పిదప నతఁడు

కలభాషిణిని ప్రేయఁ గమకించె యొకచేతఁ

గబరియు నాక్కట బుడ్డ మూని

బండింపఁ బూనుచుఁ గడు దూరమునఁ బడు-

నట్లుగా నాడేవి యలవరించె

నంతఁ నా సుముఖాసక్తి నవయోవ-

నము చెంది యుచటఁ దా నభివసించె

అ (ఇట్లుఁ గంత శ్రుంథపాతము కాన వచ్చుచున్నది.) నిజమా!

(నట వార అరువురు నల మణి కంధరు

వనమునఁ బడింకున్లు వనిత శిబుగు)

జూచి మణి శ్రుంభుఁ దాని బుడ్డ మట వైచి

కందర్పుచేతచేతఁ గాఁగి అంప

గమకింప నయ్యంతి కడువేడ్చ నికటవతా

కుంజమధ్యంబునఁ గూర్చి రంభ

నలరించు కృత్రిమ నలకూబరుఁడు విని

వానిఁ దా శిక్తింప వచ్చుటయును

గని భేతి నాంది యా బుడ్డము న్ననీతను

దిగ నాడఁ బూచిన దివిబుఁ డతని

ముట్టి పట్టికానంగ మున్ను నారదముని-

కరుణచేఁ బడసిన యునవరమున

రంభయై వేవేక రాజరాజాత్మబుఁ

జేరి మణి శ్రుంభు సీగ విడువఁగఁ

జేసి యాతనిఁ గూడి చెలువందె నట పూర్వ-

రంభయునేతెంచె రమణిఁ గాచి

కలహింప జేదంబు గనకున్కి డెవఁగ-

కమునకు కమ్మనఁ గలఁగి తాలఁగ్గు

రంభ యప్పుడు దాని రహి బుడ్డ మాతిచేతఁ

గాయుఁ బెడటనట్లుగా శపింప

నట వాసి మును సుముఖాసక్తి యున్నెడ

కరుదెంచెఁ గొజేరిఁ గలయునట్టి

తన కోర్కె సఫల మయ్యెను గదా! యుని మద-

కలవాణి సంతోష కరతయగుచు

వచ్చుణి శ్రుంభుఁడు నలకూబరుఁడు గొన్న

తనకత్తి గాసుటకై తడవు నితఁ

యమ్మణి కంధరుం డప్పుట విని వేణి-

యంకును ఖడ్గంబును నందయునిచి

శ్రీశైలమున మృతి చెందంగ్గఁబోవుచు

హఁ బాండ్యమున నుండు సోమశర్మ-

పుత్రుడు యజ్ఞశర్మఁడు తండ్రి పునుపున

నన్యదానమునకై యఖిలధనము

వెచ్చించి భార్యలవెలయు నావికునకు

నలుపురి వెచ్చించి నావమోడ

నెక్కింపవారలు నీరథిఁ గ్రుంకుటఁ

గనుఁ గాని దుఃఖించి మును సరిపిన

యలఘుప్రతముచేత నలఘుప్రతుం డన

నెగడి నాడనిభార్య లబ్ధి మునుఁగ

మీన మొక్కటి మ్రొగి మింటికై యుమిసిన

వ్యామదేధిని నేగు నాకవిమాన-

మునఁ బడ నందున్య వనిత వారలఁ గించు

ధర్మపురంబునఁ దనరువేళ్ళ-

గృహముపై డించిన గృహకర్త మైనట్టి

వేళ్ళ గాని బాలపెరుగుపడుచు

దేవత లనుభ్రాంతి యావనితలకెల్ల

నిచ్చి పోవుటయును నిలచియుండు

దైవవశంబునఁ దనయుట నట్టిరఁ

బ్రథమాగమాదులఁ బడయు వారు

నప్పురాధిశ్వరుఁడైన మదానయుఁ

గని పుణహితు లయి విసుతి కెక్కి

రిట యలఘుప్రతుఁ డిలయెల్ల గ్రుమ్మరి

రాజౌ కళాపూర్ణు రమ్యచరిత

మా కర్ణనముఁ జేయ మహితాధున్ డగునని

వినుటయు సంతాపావహనను గొల్చి

యది వినువాడుగా నయెడ కరుదేరఁ

దన కంతవశంబు భారవాసి

మణికంధరుండు శ్రీ మహితాద్రిపైకేగి

భ్రుగుపాత మొనరింపఁ బూనియున్న

నచ్చగిటి కరుడెంచి యపుడు స్వభావాఖి-

సిద్ధుఁ డబ్బిధమెల్ల బుడ్డి నెడిగి

తన పుత్రివృత్త మతనిచే విని తడియ-

గర్భంబునను బుట్టి గార్మకంబు

యాణీరమును మణితాడ నిచ్చెడ నని

ప్రతిన చేయుచు నష్ట బాణకార్మ-

కాదుల సృజియించెఁ గడఁక నప్పుడు మదా-

నయుండు రాపాసుభూతీయు పుణహి-

తులతాడ నరుడెంచి తులలేని విజయంబు

వేడిన నట్లుగు వేడు నిన్న

నెలచి దాసునిఁ జేయు వలయు సుఖంబులు

నితనిచే నచ్చెడు నేకు ననుచు

యెక్కె

నతః తేన నంతః నశ్చనవకౌముది

యనుదేవకస్యక యరుగుదేవి

సింహవాహనదుర్గచే సిద్ధబుద్ధంబు

బుధసి యాతని కిచ్చ బలయుడైన

శలవిదైత్యుని జంప సకలంబు చేకులు

వరియింతు నిస్సన వాని జంపి

శలవి బృందముచేత జయన మృత్యు డయ్యె

నట మణిస్త్రింభుండు నతనికాంత

సిద్ధపథంబున సింహంబుపై నెక్కి

చని చని యొక్కచా నంబురారి

క్రిడకుఁ జొక్కుచు నాడుది పురుషుండు

పురుషుండు స్త్రీరూప మొప్పు దాల్చి

కాసారపురి కేగ క్షౌతలాధీశుఁడౌ

సత్యదాత్తుఁడు వారి సదనమునను

నిలపిన నచ్చట నిలవకళాపూర్ణుఁ

డుదంబుంచి యప్పుడ యువతనంబు

మణి చాప శరము లమ్మహిత స్వభావాల్చి

సిద్ధుఁడౌ గాన విని శీఘ్ర మచటి

కరుడంచి యభినవకౌముది వరియించె

గాసారపురి కదికారియైన

సత్యదాత్తుఁడు తన సర్వరాజ్యంబున

మ్మణిసిద్ధునకు నిచ్చి మహితసచివ

క్రమమొప్పుఁ గైకొని క్రమమక కంఠాత్తర-

పురముఁ గట్టించెను బాసఁగ నంగ-

దేశంబు ల్గపల నేనుగా నానరించి

యొక్క భాషాబ్ధుని నతనియందు

సచివుడై తానుండె సర్వంబు నడపుచు

నది విని ధీరభావాల్చున్ డైన

సచివునితోఁ గూడి సకళత్రుడై మదా-

శయుఁడగుదేవి యచ్చక్రవర్తి-

చే ధీరభావుఁడు చేడ్చుడి పతిచిన

దాసుడై కాత్తె మదాశయుండు

ప్రథమాగమాదురౌ పౌంసహితులు దాను

రూపానుభూతియు రుచిక కనక

వరణంబు గావించి వసుధేశు మన్యన

మణిదర్శనవిభూతి మధురలాల-

సయన జన్మించెను సకి కలభాషిణి

యది చూచి ప్రథమాగమాదు లలరి

మణినంటి సుఖయింప మత్తుతై వారల-

ల్గ నాక్కరుడు దాని యదుటుకాతి

మాంబంపఁ బూనుచా మహిపతి వారల

నేడలంచి వ్రాకార మిడింకుఁ జేసి

వారి మదాశయుఁ గూరిమి సటితోడఁ

బురివెడలంచినఁ బ్రియ పిదప

సుతసుఖంబున కంబు సొరిది నాభూపాలు-

నకు స్వర్ణదాతక నలుల నిలపి

కానుకగా నిచ్చి కరుణ గాంధ్యేప్రభు

నుండ నా యలభుత్రతుండ రెండు-

వర్ణముల జపియింప వానిపై గరుణించి

సింహావాహన, నేవు నేయునట్టి

తపమున కాండుచు, దాదాను ఫలము దా-

నని పత్ర యుప్పుడ యతని నక్క-

ళా పూర్ణ సమ్మఖ ముందు, దావైచన-

గని తొల్ల సుగ్రము, దను మరాట-

రాజు శత్రులచే, బరాజితుడై బాల-

వటపత్రశంకునుని వలన నన్య-

వృత్తుల దెలయంగ వేడిన నాకమీర-

బేయిస, ని యమ్మణి తొమ్మి నెమ్మి, దాకు

నపుడెల్ల వృత్తుల న

నవమతి మతిబావాని

కడ నుండ దని పలుక

...చి వచ్చుచు నాక్కడ వైచి వతాని

నవరు

యతిలంబు మతిపెడు

నట్లు కాపము నాని య

వృత్తుముల గొప్పయి మత్తుని గతి నుండి

సత్వ దాత్ముం డను సచివుడైన

నారత్వ వరంబు నట మధురాప్రక-

వాసి విప్రుడు గాని నాసదేవు-

నకు సమర్పించిన నది మణి కంధరు-

నకు నాసంసిన నతః ఉలయుత్రతున

కాసఃగుట నప్పుడు కుతలభర్తకు, గానక-

గా నాసంగః, గాని కన్య యుతుత-

చెట్టింప నమ్మణి ఇడ్డ వజ్రము సోక-

దనపూర్వ జన్మాళి తనకు, దెలయ

నపు డది పలుకంగ నచ్చటివారలు

నిజవృత్తుముల నెల్ల నింతి నతుగ

ధాత్య వాణుల చరిత్రము నిజ జన్మంబు

రాజు జన్మంబును రహి దృఢత్ర-

తుని జన్మ మాదిగ, చాత్తొడ, దెల్పుచు,

బ్రథమాగ మాదుల ప్రథమవృత్తు

మొఱి, గింబి వారల గురుని, గూడః, జైయ-

తఱి మణి వరంబు తలఃగుటయును

నది యన్య తెలుఃగమి నపుడు బాతక బాధ-

మణఃగిన నచ్చెత యలకు, బ్రాయ-

మున రాజు శోగదర్శమును విని విరహ్యై,

స్రీదావనంబున, స్రీడ సల్ప-

తఱి, గళాపూర్ణుండు దద్దనంబున డేగ

పెదకుచు నరుదెంచి వెలఃది, జూబ

కామింబు యాతాము కల్పన మొనరింబు
 సంశయవేళను సతుల కిరువు-
 రకుఁ గల్గు వెత దీర్చు రహి దిద్విజయ మొన-
 ర్పుచుఁ జని నిజనక్తి భూమిపతుల
 నరికాంధ్రుఁ జేయించు నణఁగక యెదిరించు
 గాఢనాథుని మంత్రీ గాఢదర్శుఁ
 డైన యాత్రాభంగు నతని గుడ్డిము వల్ల
 మసియును నాకపిట్ట మహిత బుద్ధ
 పాతంబునన ద్రచ్చి బ్రుద్ధుల పడఁ జేసి
 యాన్వీక మహిమంబు నఖిల దినల
 నెఱిపింపుత్రుఁడు గు నిరుపమ గూరుని
 నుద్దేశ గలయద్ధ మునను జేవ-
 ...
 శ్రుకణంబు గావించి కడఁగి కేరళుపంబు
 నతఁడు కటారిని నతికుశలతఁ
 గడచిన బాఁడుటఁ గడఁకఁ బదాతియై
 యాతని నాడించి యతనిదేశ-
 మందున్రు సింహవాహన గుడి లానున్రు
 నిజ విషంబుకఁ గాని నెమ్మి లాత
 యూర్జురఁ డెదిరింప నూర్జితరథికుఁడై
 యాతని మరలంబు యంత నస్త్ర-
 యుద్ధ కౌశలని బ్రాహ్మ్య తత్వరుని నెత్తి
 యుండఁజేరితను నంతి పురము

కాంతానినామణు లుడఁకఁగఁ గాని పురి-
 కరియి యుప్పుడ నిజకాంత యైన
 యుజ్జినవకౌముది కచ్చివంబుక యిచ్చి
 యన్యరాజనుల యంతి పురము
 కంతల తలమణు లుట కంబు గావించి
 యెనుసఁగు దినంబున నాపుష్ప మొక
 (నవ్యవకా)..... మణి భూషణంబులు దాడునుచు
 మొసఁగిన
 మోరవృత్తాంతంబు నపుడొక కల్పించి
 రియించి తానధిపు నేవ
 యెనునరింప సత్తదాత్ముఁడు పొదకటకంబుఁ
 దెచ్చి సమర్థుంబు దేవికి నతి-
 నేయ నయన్దము మదిఁ జొంతించి యాతని
 నిజమతులని గాఢ నేటిఁగి వినతి
 వలదని వారింప వరుఁడు దన్యతు గంగ
 నటుతఁ దాల్చినయట్టి మోరమహిమ
 నన్ని చెప్పిన విని యుడఁడును దన కష్ట
 పూర్వవృత్తం చెల్ల బుద్ధిఁ దెలియ
 సంతస మందె నా సరసిజాననఁ జూచి
 యా కళాపూర్ణుండు నాత్మ పూర్వ-
 జన్మంబున ననంతఁ జచ్చింబునట్టి యా
 స్త్రోత్రంబుఁ జెప్ప మన్రు సుదతియంత

వివరించె నిజకంఠవీధి ధరించిన

హారంబుపెంపున నన్నవృత్త-

ములకైల్ల నెఱుఁగుచుఁ బూర్వ సామ్రాజ్యంబు

నొందిన ప్రియముగాఁడ నుత్కట మగు

సౌఖ్యంబు నొందుచు సంతసింపుచు నుండి

నారాజు సేవచే నభినవంపు.

గొముదింపును జెందె యునతర సౌఖ్యంబు

నమ్మి నయముఁడును నతనికాత

రూపానుభూతియు నా పుణి హితు లగు

ప్రథమాగమాదుటఁ బ్రబల సుఖము

లనుభవింపుచు నుండి రను కథా సూత్రంబు

సంశ్రవణంబుగఁ గల సారమైన

కథ యెరునరించెఁ బంకజ సూరనాకుఁడె-

కృత కళాతీర్థాల్ల దయ్యూర్ణ వేలయు

టయు నయ్యుని పొందు మతి గూఢమై యుంటఁ

గథ వినువాకల కతి లతతము

యెందు నట్లుట నాఁగఁ జేసె నే మాత్రక

పూర్ణాంశ భూమిముల (240) బాసఁగు సీస

దళములను గైరవిణి పురిఁ దనరు నట్టి

తడక మళ రంగళాయని తనయుఁడైన

వేంకటాదిమ కృష్ణుండు విశద ఘటితి

నాదరింపుఁడు సతకవు లతిప్రియమున.

—: సంపూర్ణము: —